

SVE JE U TVOJIM USTIMA

*Zahvaljujte Ocu... On nas je izbavio iz vlasti tame i premestio nas u Carstvo svoga ljubljenog Sina
(Kološanima 1:12-13).*

U 17. poglavlju knjige Izlaska čitamo o tome kako su Amalićani postali jedni od prvih i najprepređenijih dušamana Božjeg naroda. Mojsije je tih dana rekao Isusu Navinu: „Izaberi ljude, pa idi i zametni bitku protiv Amalićana. A ja ću sutra stati na vrh brda s Božijim štapom u svojoj ruci.“ (st. 9) Tako je i bilo. U nastavku čitamo: „**Isus Navin učini onako kakomuje rekao Mojsije, te ode u boj protiv Amalićana. A Mojsije, Aron i Or se popnu na vrh brda.**“ (st. 10).

Kada se bitka zametnula, dok je trajala, Aron i Ur su primetili da Mojsiju klonu ruke. Kada bi ih spuštao, Amalićani su nadjačavali. Tako čitamo:

„Zato su uzeli kamen i stavili ga pod njega, te je seo, a Aron i Or su mu držali ruke, jedan s jedne strane, a drugi s druge. Tako mu ruke nisu klonule do zalaska sunca.“ (st. 12).

Sve se završilo pobedom Izraelaca: Završni stih kaže: „**Isus Navin porazi Amalika i njegov narod ostricom mača.**“ (st. 13) Ali primetimo nešto: bitka je zapravo izvojevana na vrhu brda, ne na samom bojniom polju. Sve su odlučile Mojsijeve podignute ruke. Sta to znači za nas: u duhovnoj stvarnosti se rukovodi ovozemaljskom stvarnosti.

Isto vidimo i u sceni prelaska Crvenog mora, kada je Egipćani stigli narod na samoj obali. Bog je rekao Mojsiju: „Ispruži ruku nad morem, da se voda vrati na Egipćane, na njihova bojna kola i konjanike.“ (Izlazak 14:26) Kasnije, kada je božansko otkrivenje još više izliveno, čitamo da je Bog ovako rekao Isusu Navinu: „**Ja ću vam dati svako mesto gde bude stupila vaša noga, kao što sam obećao Mojsiju**“ (Isus Navin 1:3).

Dakle, neka nas ne čudi što na obalama Jordana, na samoj granici Obećane zemlje, Isus Navin nije morao poput Mojsija da pruža ruke. Čitamo da je bilo ovako: „***Tek sto su nosači Kovčega došli do Jordana i noge sveštenika koji nose Kovčeg dotakle rub vode (a tokom sveg vremena žetve Jordan plavi svoje obale), vode koje teku od gore su stale i uspravile se kao brana, veoma daleko od tle... Sveštenici koji nose Kovčeg saveza Gospodnjeg su nepomično stajali na suvom usred Jordana, dok sav Izrael nije prešao preko Jordana.***“ (Isus Navin 3:15-16). O, blagoslove nek si Bože!

A kako je danas, u naše vreme? Daleko, daleko bolje. Potrebno je samo da kažemo, da oslobodimo božansku silu i tako ostvarimo natprirodne rezultate širom sveta. Jer, sila je u tvojim ustima! A ta sila je Božja reč. Autoritet ti je u ustima, u blagoslovenom imenu Isus Hristos. Ne moramo da se penjemo na brda, poput Mojsija. Jer, već smo na planini Gospodnjoj! Na njoj smo duhovno rođeni, jer Sveto pismo nam kazuje da smo pristupili svetoj gori Sion (Jevrejima 12:22) Slava neka je Bogu doveka.

ISPOVEST

Svojim ustima, svojim ispovestima usmeravam život po božanskoj volji. Ispovedam zdravlje i obilje, odbijajući svaki neuspeh, siromaštvo, bolest i sve što je delo tame. Božja reč mi je svetlo dok je objavljujem. Tada tama sasvim nestaje. Moje pobode i život trijumfa su osigurani u Hristu. Slava neka je Bogu!

ZA DALJE PROUČAVANJE:

Knjiga Isusa Navina 1:8; Propovednikova 8:4;

Marku 11:23

Čitanje Svetog pisma za godinu dana

Dela apostolska 13:13-52 & Nemijina 9-10

Čitanje Svetog pisma za dve godine

Luki 5:1-11 & Ponovljeni Zakon 26